

teret her i denne Sal paa nøjagtig samme Maade, som det er ude blandt Vælgerne. Saa faar vi et stærkt og sundt Grundlag for en videre Udvikling. Men Venstre vil ikke være med. Nuvel, saa faar Venstre lade være! Udviklingen vil alligevel gaa sin Gang. Nu benytter de Herrer den Magt, De har — ikke i denne Sal, men i den anden —, til at modsætte Dem det naturlige, demokratiske Fremskridt, men selve denne Handling, mine Herrer, den vil bidrage til at drive Fremskridtet frem, thi den vil aabne Øjnene paa Tusinder, der endnu ikke er ganske klare over, at Venstre ikke længere er noget demokratisk Parti, men er blevet et bundkonservativt Parti, i visse Henseender endog mere konservativt end de, der selv kalder sig Konservative. Dette vil denne Dag bringe Klarhed overfor mange Borgere — og saa vil Fremskridtet alligevel gaa sin Gang og sprænge alle Hindringer, der staar imod, ogsaa den Hindring, som De, mine Herrer, søger at stille op, idet De benytter den sidste Rest af privilegeret Valgret oppe i det andet Ting. Men ogsaa dens Tid vil snart være forbi!

Johan Knudsen: Jeg beder undskyldte, at jeg ikke kan svinge mig op til de Højder, som den ærede sidste Taler var oppe paa.

Ogsaa det konservative Folkeparti — ikke Højre, ærede 10de Medlem for Hovedstaden —, ogsaa det konservative Folkeparti beklager, at Resultatet af Fællesudvalgets Forhandlinger er blevet negativt, men Skylden herfor maa efter vor Overbevisning Regeringspartierne bære. Som Stillingen i Landstinget nu en Gang er, og efter at Oppositionspartiernes Ordførere der havde talt, var det ganske givet, at den høje Regering ikke kunde tvinge sit Grundlovsforslag igennem, heller ikke i den noget modificerede Form, som den ærede Ordfører (Slengerik) omtalte. Den gældende Grundlovs Bestemmelser om Landstingets betingede Opløselighed kan ikke fraviges, den 25-aarige Valgrets alder til Landstinget lader sig ikke gennemføre. Fikseringen af Rigsdagsmedlemmernes Antal maa kræves opretholdt, og Landstingets Flertal stod desuden bestemt paa, at de tingvalgte Landstingsmedlemmer skulde vælges ikke af det nye, men af det afgaaende Landsting. Det var, synes jeg, og maa være udenfor al Tvivl, at Regeringspartierne i denne Sag maa bøje sig, og jeg kan ikke se andet end, at de Herrer lige saa godt straks kunde have bidt i det sure Æble. Der er fra Regeringspartierne Side gjort gældende, at man ikke

wilde vise de danske Sønderjyder skyldigt Hensyn, naar man fastholdt Bestemmelsen om, at det gamle Landsting skulde vælge 18 Medlemmer af det nye Landsting, da Sønderjyderne saaledes ikke blev repræsenteret blandt disse 18. I og for sig synes jeg, at denne Indvending ikke har stort paa sig, da det jo kun drejer sig om en enkelt Valgperiode, men da der fra anden Side fremkom Forslag om under Hensyn til Sønderjyderne at forøge de tingvalgte Landstingsmedlemmernes Antal fra 18 til 19, saaledes at det 19de Medlem umiddelbart efter den nye Rigsdags Sammentræden og Mandaternes Godkendelse valgtes af de i Sønderjylland boende Medlemmer af det nye Landsting, har vi fra konservativ Side ment at kunne tiltræde dette Forslag, der giver Sønderjyderne al den Repræsentation i Landstinget, som tilkommer dem.

Af Hensyn til de sønderjydske Landdeles Indlemmelse i Danmark maa vi have en Grundlovsændring og have den meget snart. Denne Grundlovsændring bør efter vor Mening indskrænkes til det nødvendigeste, men vi har allerede fra første Færd indvilget i at stryge de nu gældende Overgangsbestemmelser angaaende Valgrets alderen til Folketinget, saaledes at Valgrets alderen allerede ved det første Valg indtræder med det fyldte 25de Aar. Længere kan vi ikke strække os. Dette var vort Standpunkt allerede ved Lovforslagets første Behandling her i Folketinget. Dette er vedblevet at være vort Standpunkt, og dette vil fremdeles være vort Standpunkt.

Jeg kan indskrænke mig til disse ganske faa Bemærkninger, idet jeg i eet og alt henholder mig til de Udtalelser angaaende denne Sag, som jeg gentagende har haft Lejlighed til at fremsætte fra denne Plads, og idet jeg angaaende den foreliggende Sag, Grundlovs-sagen, kan slutte mig til de Bemærkninger, vi nu hørte fra det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen). Maa jeg kun overfor det ærede Medlem sige, at han, saa vidt jeg forstod, nævnte en mulig Trekant mellem det konservative Folkeparti, de Radikale og Socialdemokraterne angaaende Valgloven. Jeg finder, at Udtrykket „Trekant“ er misvisende, eftersom det, som der er Tale om, er, at Regeringspartierne i alle Hovedprincipper synes at billige det Valglovsforslag, som det konservative Folkeparti har stillet straks her i Folketinget. Det ærede Medlem fra Assens og Venstre kan sikkert ikke vente, at vi skal forlade vort eget Forslag, naar der er Udsigt til at faa det gennemført.

Jeg tillader mig at anbefale Indstillingen under 1.